

191102

Obehagliga tillrättavisningar

För några få veckor sedan, då jag stod ansikte mot ansikte med döden, fick jag på nära håll se in i evigheten. Om Herren behagar resa mig upp från mitt nuvarande svaga tillstånd hoppas jag att jag, genom nåd och kraft ovanifrån, troget ska säga de ord som Han ger mig att tala. Under hela mitt liv har det varit fruktansvärt svårt för mig att såra någons känslor eller att störa deras självbedrägeri genom att förmedla de vittnesbörd jag har fått av Gud. Det är emot min natur. Det kostar mig djup smärta och många sömnlösa nätter. Till dem, som har tagit på sig ansvaret att tillrättavisa mig och efter sitt begränsade omdöme föreslå en väg som de tycker verkar klokare, upprepar jag: Jag accepterar inte era försök. Lämna mig med Gud och låt Honom undervisa mig. Jag vill ta orden från Herren och tala dem till folket. Jag förväntar mig inte att alla ska acceptera tillrättavisningarna och förändra sina liv, men jag måste ändå göra min plikt. Jag kommer att vandra i ödmjukhet inför Gud och göra mitt arbete för tid och för evighet.

Gud har inte gett mina bröder det arbete som Han har gett mig. Det har påståtts att mitt sätt att tillrättavisa offentligt har fått andra att bli skarpa, kritiska och hårda. Om så är fallet, måste de göra upp den saken med Herren. Om andra tar på sig ett ansvar som Gud inte har lagt på dem, om de ignorerar den undervisning Han har gett dem om och om igen, genom sina utvalda ödmjuka redskap, att vara vänliga tåliga och fördragsamma, då måste de själva svara för resultatet. Med ett bekymrat hjärta har jag gjort min obehagliga plikt inför mina käraste vänner, utan att våga göra det lättare för mig själv genom att undanhålla tillrättavisningar, även mot min man. Jag kommer inte att vara mindre trogen att varna andra, vare sig de lyssnar eller inte. När jag talar till folk säger jag mycket som jag inte har tänkt på i förväg. Herrens Ande kommer ofta över mig. Jag verkar föras ut ur och bort från mig själv. Olika personers liv och karaktärer framställs tydligt för mig i mitt sinne. Jag ser deras misstag och faror och känner mig tvungen att säga det som förmedlats till mig på detta sätt. Jag vågar inte stå emot Guds Ande.

Jag vet att somliga är missnöjda med mitt vittnesbörd. Det passar inte deras stolta, ohelgade hjärtan. Jag känner allt djupare den förlust som vårt folk har måst lida eftersom de inte har tagit emot och lytt det ljus som Gud har gett dem. (Testimonies for the Church, vol 5, s. 19-20)

Översättning: S. Gundler